

Общото впечатление отъ развитиѣ се по тая точка разисквания е, че като се признава, какво тѣзи изчисления представятъ наученъ интересъ, все пакъ, за тѣхъ трѣбва да има една мѣрка, която следва да се пази, и че Международниятъ статистически институтъ не би могълъ, безъ известна опасностъ, да препоръча особено едни предвиждания отъ тоя родъ за твърде дълги периоди, въ повечето случаи опровергавани отъ действителността.

Съобщения върху демографията на странитѣ въ Крайния Изтокъ. Нѣколко отъ многобройнитѣ съобщения отъ тази група третирали въпроса за населението на Китай. Продължителни разисквания се развили по съобщението на В. Ф. Уйлкоксъ върху пресмѣтане броя на населението на Китай и върху нарастването на китайското население отъ 1650 год. насамъ, които проблеми третирали и съобщенията на китайскитѣ статистици Варенъ Х. Ченъ и Чангъ-Хенгъ-Ченъ, целящи опредѣляне цифрата на населението на Китай въ 1929 год. Уйлкоксъ преценява населението на Китай въ 1928 год. на 341.73 милиона жители, като приема по 5 лица на семейство. Варенъ Ченъ, чрезъ обширни изчисления и приемайки китайското семейство срѣдно отъ 5.2 члена, дохожда до резултатъ, че Китай е ималъ въ 1912 год. 387 милиона жители, а въ 1929 г. — 445 милиона. Споредъ пресмѣтанята на Чангъ Хенгъ, населението на Китай въ 1930 год. брой 457,016,000 души. Народоброенията въ Китай никога не сж обхващали цѣлата територия на империята, поради което методътъ на пресмѣтане се налага. Китайскитѣ учени изтъкватъ по-високи цифри, като ги увеличаватъ по съображение, че преброяването на 1910 год. било непълно, понеже били пропуснати непреброени голѣмъ брой жени, и още по мотиви, че приетиятъ отъ Уйлкоксъ срѣденъ брой лица на семейство трѣбва да бжде повишенъ. Единъ белегъ за нарастването на населението въ страната, споредъ тѣхъ, е увеличението площта на обработенитѣ земи.

Отъ страна на японскитѣ статистици имало представени сжщо голѣмъ брой съобщения. Директорътъ на статистиката при императорския кабинетъ Т. Хазегавъ изложилъ какъ сж били извършени преброяванията на населението въ 1920 и 1925 год. Всѣко лице било броено въ населеното мѣсто, дето се е намирало по време на преброяването, безъ разлика дали е постояненъ жител или случаенъ пребиваващъ. Следователно, преброяването рисува наличното население. По преброяването на 1925 год. Япония броила 59,736,822 души население, отъ които 30,013,109 мъже и 29,723,713 жени, или 101 мъже на 100 жени; градското население съставляло 21.6%, а селското 78.4%. Въ съобщението се излагатъ резултатитѣ и по възраст, семейно положение, занятие и раса. Третото по редъ следъ войната преброяване въ Япония се е извършило на 1 октомврий 1930 год. С. Канаиъ, началникъ на градското статистическо бюро въ Токио, направилъ изложение върху организацията и

резултатитѣ отъ предприетото на 5 декемврий 1929 год., 11 часа преди обѣдъ, „дневно преброяване“ на наличното население въ централнитѣ райони на градъ Токио, а Е. Хондзю, професоръ въ Университета, прочелъ единъ интересенъ историко-статистически етюдъ, посветенъ на населението и на демографскитѣ проблеми въ ерата на династията Токугава. Аналогични проблеми третира и направеното отъ университетския професоръ К. Такаоко съобщение („Центърътъ на населението въ о-въ Хокаидо, северна Япония“).

Van Zanten резюмиралъ представения отъ неговия холандски колега Van Gelderen трудъ върху преброяването на населението въ Източна Холандска Индия презъ 1930 г., като посочилъ на трудноститѣ, които срещнало преброяването.

Бившиятъ директоръ на държавната статистика Шимойо представилъ едно твърде интересно съобщение върху статистическитѣ мѣроприятия презъ последнитѣ години въ Япония, въ което описва организацията на централната и мѣстнитѣ статистически служби, предприетитѣ по-важни статистически анкети, подготовката и школовката на японски статистици и мѣроприятаята за популяризиране на статистиката въ страната. Подобенъ трудъ посветилъ и Д. К. Лийо на Китай.

Французскитѣ делегатъ М. Юберъ направилъ докладъ за положенитѣ отъ главния губернаторъ на Индокитай усилия, за да се създаде въ тая страна една добре организирана статистическа служба, повѣрена на техници, школували при централната статистика въ Франция, и раздалъ на конгресиститѣ една брошурка, въ която се излагатъ полученитѣ до сега резултати и подлежащитѣ на проучване проекти. По негово предложение и предвидъ важността, която представлява за международната статистика развитието на официалната статистика въ Далечния Изтокъ, секцията взела решение, да се помоли бюрото да назначи една комисия съ задача да проучи най-добритѣ и подходни за условията въ странитѣ на Крайния Изтокъ статистически методи и особено тия отъ областта на демографията. Това решение било отпосле потвърдено и отъ общото събрание.

Съобщение върху приложението на репрезентативния методъ. Японскитѣ делегатъ Т. Камедъ направилъ докладъ по прилагането на този методъ при разработката на даннитѣ отъ първото преброяване на населението, извършено на 1 октомврий 1920 год. Катастрофалното земетресение на 1923 год., станало презъ времето, когато се разработвали събранитѣ материали отъ това преброяване, и наложило спиране на работата. Важни и бързи нужди, обаче, изисквали да се добиятъ поне предварителни и приблизителни цифри за броя и състава на населението, и се прибѣгнало до използването на репрезентативната разработка. Въ своето съобщение Камедъ изложилъ полученитѣ чрезъ тази разработка резултати. Измежду преброенитѣ домакинства били под-